

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2021 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie**

Przewodniczący sędzia WSA **Piotr Przybysz**

po rozpoznaniu w dniu **24 lutego 2021 r.**

na posiedzeniu niejawnym wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały

w sprawie ze skargi **Prokuratora Okręgowego w Warszawie**

na uchwałę **Rady Miasta Stołecznego Warszawy**

z dnia **15 października 2020 r.** nr **XXXVIII/1199/2020**

w przedmiocie **Uchwały Rady Miasta Stołecznego Warszawy zmieniającej uchwałę
w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami
komunalnymi, ustalenia stawki takiej opłaty, oraz ustalenia stawki opłaty za
pojemnik i worek o określonej pojemności**

postanawia

- odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonej Uchwały -

UZASADNIENIE

Z akt sądowych sprawy wynika, że Prokurator Okręgowy w Warszawie złożył skargę na Uchwałę Rady Miasta Stołecznego Warszawy nr XXXVIII/1199/2020 z dnia 15 października 2020 r. zmieniającą uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalenia stawki takiej opłaty, oraz ustalenia stawki opłaty za pojemnik i worek o określonej pojemności.

W piśmie procesowym z 11 lutego 2021 r. Prokurator Okręgowy w Warszawie powołując się na art. 61 § 3 oraz art. 8 § 1 i art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.) - zwanej dalej jako: „P.p.s.a.”, wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonej Uchwały.

W uzasadnieniu wniosku Prokurator podkreślił, że w jego ocenie zachodzi duże prawdopodobieństwo stwierdzenia nieważności zaskarżonej Uchwały z uwagi na szereg naruszeń prawa stwierdzonych w Uchwale wobec czego wstrzymanie wykonania Uchwały jest uzasadnione aby uniknąć konieczności zawrotu nienależnie pobranych opłat za gospodarowanie odpadami.

Zdaniem Prokuratora w przypadku braku wstrzymania wykonania Uchwały oraz przystąpienia do pobierania na jej podstawie opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi realnym jest spowodowanie trudnych do odwrócenia skutków wynikających z wejścia w życie kwestionowanych przepisów.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej Uchwały, nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 61 § 2 pkt 3 P.p.s.a., w razie wniesienia skargi na uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków oraz na akty terenowych organów administracji rządowej - właściwy organ może, z urzędu lub na wniosek skarżącego, wstrzymać wykonanie uchwały lub aktu w całości lub w części, z wyjątkiem przepisów prawa miejscowego, które weszły w życie. Stosownie do art. 61 § 3 P.p.s.a. po przekazaniu sądowi skargi, sąd może na wniosek skarżącego wydać postanowienie o wstrzymaniu wykonania w całości lub w części aktu lub czynności, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do

Sygn. akt III SA/Wa 2589/20

odwrócenia skutków, z wyjątkiem przepisów prawa miejscowego, które weszły w życie, chyba że ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie ich wykonania.

Postanowienie, o którym wyżej mowa, sąd może wydać na posiedzeniu niejawnym (art. 61 § 5 P.p.s.a.).

Przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie jest Uchwała Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 15 października 2020 r., Nr XXXVIII/1199/2020, zmieniającą uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalenia stawki takiej opłaty, oraz ustalenia stawki opłaty za pojemnik i worek o określonej pojemności, która ma wejść w życie 1 kwietnia 2021 r.

Wyjaśnić należy, że wstrzymanie wykonania zaskarżonego aktu lub czynności może nastąpić wyłącznie na wniosek strony skarżącej, więc to na niej ciąży obowiązek wykazania, że wystąpiła co najmniej jedna z przesłanek wskazanych w art. 61 § 3 P.p.s.a. W konsekwencji strona skarżąca powinna wniosek swój należycie uzasadnić.

Rozpoznawany wniosek powyższych wymogów nie spełnia. Wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej Uchwały przedstawiony przez Prokuratora Okręgowego jest wnioskiem zbyt ogólnym, nie dającym Sądowi żadnego pozytywnego argumentu poza prawdopodobieństwem, że w wyniku wykonania Uchwały zostaną pobrane opłaty, które będzie trzeba zwrócić bądź zaliczyć na poczet przyszłych opłat.

Sąd mając na uwadze ustawowe przesłanki wstrzymania wykonania uchwały nie może wydać postanowienia o ochronie tymczasowej nie mając żadnej konkretnej informacji. Z wniosku Prokuratora Okręgowego nie wynika jaka znaczna szkoda mogłaby nastąpić w wyniku wykonania zaskarżonej Uchwały, bądź jakie miałyby powstać trudne do odwrócenia skutki.

Wyjaśnić w tym miejscu należy, że pod pojęciem wyrządzenia znacznej szkody należy rozumieć taką szkodę - majątkową lub niemajątkową - której nie będzie można wynagrodzić przez późniejszy zwrot spełnionego świadczenia lub nie będzie można jej wyegzekwować, ani też nie będzie możliwe przywrócenie rzeczy do stanu pierwotnego (w postanowieniu NSA z dnia 20 grudnia 2004 r., sygn. akt GZ 138/04). Natomiast trudne do odwrócenia skutki to takie skutki prawne lub faktyczne, które raz zaistniałe spowodują istotną bądź trwałą zmianę rzeczywistości, przy czym powrót do stanu poprzedniego może nastąpić tylko po dłuższym czasie lub przy stosunkowo dużym nakładzie sił i środków.

Sygn. akt III SA/Wa 2589/20

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu w niniejszej sprawie Prokurator wnioskując o wstrzymanie wykonania zaskarżonej Uchwały nie wyjaśnił jaka znaczna szkoda mogłaby powstać ani też jakie trudne do odwrócenia skutki mogły się pojawić w efekcie wykonania zaskarżonej Uchwały. Samo wskazanie, że w przypadku stwierdzenia nieważności Uchwały pobrane opłaty będzie trzeba zwrócić bądź zaliczyć na poczet przyszłych opłat nie stanowi trudnych do odwrócenia skutków. Bowiem jak wyżej Sąd wyjaśnił, świadczenie pieniężne jest ze swej natury odwracalne.

Podkreślić też należy, że rozpoznając wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego aktu lub czynności sąd nie dokonuje oceny zasadności skargi, jako że przesłanki z art. 61 § 3 P.p.s.a. nie są tożsame z tymi, które decydują o zasadności skargi (por. postanowienia NSA z dnia 26 kwietnia 2004 r.: sygn. akt FZ 33/04 i FZ 38/04, nie publ.). Stąd argumenty Prokuratora Okręgowego dotyczące naruszeń prawa przez zaskarżoną Uchwałę nie mogą stanowić podstawy rozstrzygnięcia w przedmiocie wstrzymania wykonania zaskarżonej Uchwały. Ich uwzględnienie na obecnym etapie postępowania stanowiłoby bowiem swoiście rozumiane rozstrzygnięcie wstępne. Ocena Prokuratora, że najprawdopodobniej Sąd stwierdzi nieważność Uchwały nie ma znaczenia dla wstrzymania jej wykonania.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 61 § 3 oraz § 5 P.p.s.a., postanowił, jak w sentencji.